

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun, Victor Burduh,
Nicolae Craiu,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 29 decembrie 2017 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Comrat din 18 noiembrie 2019, declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Sîrbu Lilia, în privința inculpatei

Lazăr Natalia XXXXX, născută la XXXXX, originară și locuitoare a or. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 28.05.2008 - 29.12.2017,
instanța de apel: 15.06.2018 - 18.11.2019,
instanța de recurs: 07.02.2020 - 12.05.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 29 decembrie 2017, Lazăr Natalia a fost achitată de sub învinuirea săvârșiri infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motiv că *în acțiunile inculpatei nu s-au constatat existența faptei infracțiunii.*

Lazăr Natalia a fost recunoscută vinovată în baza art. 208 alin. (1) și 220 alin. (1) Cod penal, procesul penal fiind *încetat, din motivul expirării termenului de prescripție.*

Lazăr Natalia a fost condamnată în baza art. 206 alin. (1) Cod penal la 5 ani închisoare, *cu executare în penitenciar de tip semîînchis, pentru femei.*

În conformitate cu art. 90 Cod penal, *pedeapsa i-a fost suspendată* condiționat, pe un termen de probă 5 ani.

De la Lazăr Natalia s-a încasat în beneficiul părții vătămate XXXXX XXXXX prejudiciul moral în mărime de 10.000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, Lazăr N. a fost *învinuită* de faptul că, în perioada anului 2006 - 05.04.2008, cu scopul tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției,

cu scopul de a o determina pe XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX a practica prostituția, în perioada decembrie anului 2007 - 05.04.2008, aflându-se în barul «XXXXX XXXXX», situat în or. XXXXX, i-a propus și a îndemnat-o pe XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX prin sfaturi, adică a trezit interesul ultimelor să practice prostituția, iar după ce XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX au manifestat consimțământul de a practica prostituția, a asigurat cu loc de trai și sfaturi în scopul înlesnirii practicării prostituției, cât și a ridicat sumele de bani obținute de către ultimele în rezultatul practicării prostituției, în rezultatul cărui fapt XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX au practicat prostituția în perioada lunii decembrie a anului 2007 - 05.04.2008.

Acțiunile inculpatei au fost calificate în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, ca îndemnul la prostituție, înlesnirea practicării prostituției și tragerea de foloase de pe urma prostituției.

Tot ea, a fost **învinuită** că, în perioada lunii decembrie 2007, în scopul atragerii minorilor în activitatea criminală, știind cu certitudine vârsta minoră a lui XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX XXXXX și a lui XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX XXXXX, a atras și a determinat minorele la săvârșirea unor fapte imorale, și anume, la practicarea prostituției, amenințând cu aplicarea violenței fizice, în urma cărui fapt Lazăr N. obținea venituri materiale.

Acțiunile inculpatei au fost calificate în baza art. **208 alin. (3) lit. a)** Cod penal, ca atragerea minorilor la activitatea criminală și instigarea lor la săvârșirea infracțiunilor, precum și determinarea, minorilor la săvârșirea unor fapte imorale, săvârșite cu amenințarea aplicării violenței.

Tot ea, a fost **învinuită** că, în perioada lunilor noiembrie-decembrie 2007, având intenția recrutării, adăpostirii copiilor în scop de exploatare sexuală comercială în prostituție, prin prezentarea de informații false referitor la activitatea ce urma să fie practică și acordarea de mijloace, știind cu certitudine vârsta minoră, a recrutat-o și a adăpostit-o pe minora XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX XXXXX și pe minora XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX XXXXX, și a organizat exploatarea sexuală comercială a acestora în perioada anului 2007-05.04.2008, prin practicarea prostituției, adăpostire și prezentarea clienților, în rezultatul cărui fapt a obținut beneficii materiale.

Acțiunile inculpatei au fost calificate în baza art. **206 alin. (3) lit. b)** Cod penal, ca recrutarea, adăpostirea copiilor în scopul exploatării sexuale, comerciale în prostituție, însoțite cu aplicarea violenței psihice, săvârșite asupra a doi copii.

Tot ea, a mai fost **învinuită** că, având intenția recrutării, adăpostirii minorei XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX XXXXX, în scop de exploatare sexuală comercială în prostituție, știind cu certitudine vârsta minoră a acesteia, urmărind intenția de a lipsi de libertate pe minora XXXXX XXXXX întru atingerea scopului criminal, immobilizând-o prin legarea picioarelor cu o funie, a privat-o ilegal de libertate pe parcursul a cinci zile în perioada aproximativă la mijlocul lunii decembrie 2007, prin izolarea la domiciliul propriu într-o încăpere încuiată, situată în or. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX, în care ultima a ajuns benevol.

Tot ea, a fost **învinuită** de faptul că, sub același pretext, după 14.01.2008, a privat ilegal de libertate pe minora XXXXX XXXXX aproximativ pe o perioadă de o săptămână de zile prin izolarea la domiciliul propriu într-o încăpere încuiată, situată în or. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX, în care ultima a ajuns benevol cu taxiul, prezentat de către Lazăr N., acțiunile însoțite cu amenințarea de aplicare a violenței fizice.

Acțiunile inculpatei au fost calificate în baza art. 166 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, dacă actinia nu este legată cu răpirea acesteia, săvârșită cu bună-știință asupra unui minor.

Instanța a reținut că sunt dubii în probarea vinovăției inculpatei **în comiterea infracțiunii** prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. c) Cod penal - privarea ilegală de libertate a minorei XXXXX XXXXX, însoțită de amenințarea aplicării violenței fizice, deoarece procurorul nu a prezentat probe suficiente care direct indică că **există faptul infracțiunii**.

Ori, declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX date în ședința de judecată au caracter contradictoriu cu cele date la urmărirea penală, partea vătămată XXXXX XXXXX în cadrul ședinței de judecată a declarat că **"în casă la dna Lazăr N. a fost legată și bătută... minora Svetlana tot a fost legată"**.

Astfel, suportul probatoriu administrat de procuror **în confirmarea privării ilegale de libertate** provoacă dubii în viziunea instanței, este insuficient pentru a formula o concluzie justificată despre **existența faptelor privațiunii ilegale de libertate**, este extrem de vag pentru a atinge gradul unei convingeri despre **existența faptelor incriminate de privare de libertate** și vinovăția inculpatei **în aceste fapte**.

Totodată, instanța a reținut că, este dovedită vina inculpatei privind determinarea lui XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX la practicarea prostituției și i-a calificat acțiunile în baza **art. 220 alin. (1)** Cod penal, ca îndemnul la prostituție, înlesnirea practicării prostituției și tragerea de foloase de pe urma prostituției, concluzionând că procesul penal urmează a fi **încetat** în temeiul art. 60 Cod penal și 332 Cod de procedură penală, deoarece a intervenit termenul de prescripție.

La fel, instanța a considerat fiind insuficient de argumentată poziția procurorului referitor la acușările de trafic de copii și atragerea minorilor la activitate criminală, acțiuni ale inculpatei care au fost încadrate pe art. 206 alin. (3) lit. b) și art. 208 alin. (3) lit. a) Cod penal. Ori, instanței nu i-au fost aduse probe suficiente în justificarea cunoașterii de către inculpată a vârstei minore a părții vătămate XXXXX XXXXX **Organul de urmărire penală nu a fixat (foto sau video) exteriorul minorei XXXXX XXXXX la momentul efectuării urmăririi penale, care este maximal apropiat de perioada evenimentelor infracționale imputate inculpatei, care ar permite instanței de a concluziona despre conceperea logică a minoratului părții vătămate XXXXX XXXXX**

Nu este probat faptul aplicării violenței fizice sau psihice de către inculpată asupra părților vătămate XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX **Doar afirmațiile însăși ale părților vătămate despre aplicarea față de ele a violenței fizice și psihice, în situația când aceste circumstanțe nu se mai confirmă prin nici o altă probă obiectivă, prezintă pentru instanța de judecată convingeri dubioase cu privire la existența unor asemenea acte de violență din partea inculpatei.**

Referitor la capătul de acușare prevăzut de art. 206 alin. (3) lit. b) Cod penal, conform indicilor: recrutarea, adăpostirea copiilor în scopul exploatării sexuale, comerciale în prostituție, însoțite cu aplicarea violenței psihice, săvârșiți asupra a doi copii, instanța de judecată a ajuns la concluzia, că în cadrul ședinței de judecată cu certitudine s-a constatat vinovăția N. Lazăr în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (1) lit. a). Cod penal, după indicii: recrutarea și adăpostirea copilului în scopul exploatării sexuale comerciale în prostituție, deoarece în cadrul cercetării judecătorești **nu a fost probat faptul că Lazăr N. a săvârșit infracțiunea conform indicilor art. 206**

alin. (3) lit. b) Cod penal și anume conform semnului calificativ: „cu aplicarea violenței psihice, **săvârșită asupra a doi copii**”.

Astfel, instanța a constatat, că Lazăr N., în perioada lunilor noiembrie-decembrie 2007, având intenția recrutării, adăpostirii copilului în scop de exploatare sexuală comercială în prostituție, prin prezentarea de informații false referitor la activitatea ce urma să fie practică și acordarea de mijloace, știind cu certitudine vârsta minoră, a recrutat-o și a adăpostit-o pe minora XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX XXXXX și a organizat exploatarea sexuală comercială a acesteia în perioada anului 2007-05.04.2008, prin practicarea prostituției, adăpostire și prezentarea clienților, în rezultatul cărui fapt a obținut beneficii materiale, acțiuni prevăzute de art. 206 alin. (1) lit. a) Cod penal

Ceea ce ține de capătul de acuzare prevăzut de art. 208 alin. (3) lit. a) Cod penal, conform indicilor: atragerea minorilor la activitatea criminală și instigarea lor la săvârșirea infracțiunilor, precum și determinarea, minorilor la săvârșirea unor fapte imorale, săvârșiți cu amenințarea aplicării violenței, instanța de judecată a ajuns la concluzia, că în cadrul ședinței de judecată **cu certitudine s-a constatat vinovăția acesteia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal, și anume: determinarea minorilor la săvârșirea unor fapte imorale**, săvârșită de o persoană care a atins vârsta de 18 ani, astfel că **în cadrul cercetării judecătorești nu a fost probat faptui că Lazăr N. a săvârșit infracțiunea conform indicilor art. 208 alin. (3) lit. a) Cod penal și anume conform semnului calificativ: „cu amenințarea aplicării violenței**”.

Astfel, instanța **a constatat** că, Lazăr N., în perioada lunii decembrie 2007 în scopul **atragerii minorilor în activitatea criminală, știind cu certitudine vârsta minoră a lui XXXXX XXXXXo, a.n. XXXXX XXXXX și ale lui XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX XXXXX, a atras și a determinat minorele la săvârșirea unor fapte imorale**, și anume, la practicarea prostituției, amenințând **cu aplicarea violenței fizice**, în urma cărui fapt Lazăr N. obținea venituri materiale.

Pe faptul proxenetismului asupra XXXXX XXXXX acțiunile inculpatei au fost reîncadrate de la art. 206 alin. (3) lit. b) Cod penal în art. 220 alin. (1) Cod penal, conform indicilor: îndeplinul la prostituție, înlesnirea practicării prostituției și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției **de către o altă persoană**.

Totodată, instanța a concluzionat că inculpata urmează a fi condamnată pe art. 206 alin. (1) lit. a) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, **cu executarea pedepsei în penitenciar** de tip semiînchis, aplicând prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, **suspendând executarea pedepsei** pe un termen de probă de 5 ani.

La fel, instanța a statuat că partea vătămată XXXXX XXXXX a înaintat o cerere privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 50.000 lei, indicând că inculpata în decembrie 2007, urmărind scopul exploatării ei sexuale, **a privat-o ilegal de libertate**, deținând-o în apartamentul nr. XXXXX amplasat pe str. XXXXX, XXXXX și a organizat exploatarea ei sexuală comercială contrar voinței, impunând-o să practice prostituția până la 05.04.2008, deci i-a cauzat un prejudiciu moral pe care îl estimează la suma de 50.000 lei, așa cum o inculpata cunoscând despre faptul că ea **este minoră**, a impus-o să practice prostituția, prin ce i-a fost periclitată onoarea și demnitatea, **față de ea a fost aplicată violența fizică** și psihică, ea a suferit psihic și până în prezent își aduce aminte ca prin coșmar zilele care le-a petrecut la pîrîită și toate acestea negativ s-au răsfrânt asupra stării sale de sănătate.

Astfel, *instanța a constatat că partea civilă XXXXX XXXXX a avut incontestabil suferințe psihice, și acest prejudiciu moral urmează a fi pus pe seama părții civilmente responsabile, vinovată de fapta ilicită* și consideră în măsură să aducă o satisfacție echitabilă din partea pârteii sumă bănească de 10.000 lei, deoarece pretenția părții civile a fost argumentată corespunzător.

3. Procuror în Procuratura r-lui Cahul, Soltan Vasile, a declarat apel solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 220 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 400 unități convenționale, art. 206 alin. (3) lit. b) Cod penal la 15 ani închisoare, art. 208 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare, art. 166 alin. (2) lit. b), c) Cod penal la 3 ani închisoare, în temeiul art. 84 Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 17 ani închisoare, cu amendă în mărime de 400 unități convenționale, cu executare în penitenciar de tip închis, pentru femei.

Apelantul a invocat că, părțile vătămate minore XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, precum și martorii acuzării XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX au depus declarații veridice, concludente, între ele nu sunt divergențe și ele în coroborare dovedesc vinovăția inculpatei de comiterea infracțiunilor incriminate.

Referitor la vârsta părților vătămate minore este necesar de menționat că inculpata cunoștea vârsta părții vătămate XXXXX XXXXX, deoarece nepoata inculpatei a învățat împreună cu XXXXX XXXXX și inculpata cunoștea și părinții acesteia. Despre vârsta minoră a părții vătămate XXXXX XXXXX, inculpata a aflat când a primit-o și adăpostit-o la dânsa acasă. Aceste fapte sunt confirmate prin declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX și martorilor XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX Inculpata a recunoscut faptul că cunoștea despre vârsta minoră a părților vătămate Pașcebenco A. și XXXXX XXXXX, însă instanța a menționat că nu au fost aduse probe suficiente în justificarea cunoașterii de către inculpată a vârstei minore a părților vătămate. Dar ce facem cu declarațiile martorilor XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, care au confirmat declarațiile XXXXX XXXXX și au menționat precum că în primele zile Lazăr N. a aflat toate datele despre XXXXX XXXXX, despre vârsta, familia acesteia etc.

Ca urmare acțiunile inculpatei Lazăr N. pe capetele menționate de acuzare în traficul XXXXX XXXXX nu trebuie să fie reîncadrate de la art. 206 Cod penal.

De asemenea, instanță a menționat că nu a fost probat faptul aplicării violenței fizice și psihice în privința părților vătămate minore XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, explicând doar că despre aceasta fac mențiuni părțile vătămate. Dar instanță nu a apreciat în acest sens declarațiile XXXXX XXXXX, declarațiile atât XXXXX XXXXX cât și XXXXX XXXXX depuse la urmărire penală și citite în instanța de judecată care și le-a confirmat ultima. În acest sens instanță de judecată nu a luat în considerație faptul aplicării în privința părții vătămate XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX a măsurilor de protecție de stat a victimelor și a martorilor săvârșirii infracțiunilor. Iar comportamentul cu responsabilitatea redusă a părților vătămate nu poate fi pusă în baza concluziilor instanței la aprecierea lipsei indicilor menționate și excluse din învinuire, deoarece responsabilitatea persoanei poate fi apreciată juridic doar după efectuarea unei expertize psihiatrico-psihologice. Trebuie să fie luate în considerație vârsta minora a părților vătămate XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX care au nimerit victime ale acțiunilor Lazăr N., având vârsta minoră de 16 și 17 ani,

neavând experiența în viață, mai mult ca atât proveniența XXXXX XXXXX dintr-o familie social vulnerabilă, fără un părinte, amenințată de către inculpata Lazar N. pentru a retrage plângerea depusă și de a nu depune declarații împotriva ei.

Astfel, acțiunile inculpatei trebuie să fie calificate potrivit prevederilor:

art. 208 alin. (3) lit. a) Cod penal, conform indicilor: - atragerea minorilor la activitatea criminală și instigarea lor la săvârșirea infracțiunilor, precum și determinarea, minorilor la săvârșirea unor fapte imorale, săvârșiți cu amenințarea aplicării violenței;

art.206 al. (3) lit.b) Cod penal, conform indicilor: - recrutarea, adăpostirea copiilor în scopul exploatării sexuale, comerciale în prostituție, însoțite cu aplicarea violenței psihice, săvârșite asupra doi copii;

art.166 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, conform indicilor: privațiunea ilegală de libertate a persoanelor, dacă acțiunea nu este legată cu răpirea acestora, săvârșită asupra mai multor persoane și cu bună știință asupra două persoane minore.

Pe faptul acuzării privind privațiunea ilegală de libertate în domiciliul inculpatei situat pe adresa or. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX, vinovăția inculpatei este dovedită prin declarațiile părților vătămate minorelor XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, confirmate prin declarațiile martorilor XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, care sunt veridice, pertinente și concludente. Toți au depus declarații asemănătoare, și nu trezesc îndoieli, referitor la faptele precum că: Lazăr N. a privat-o ilegal de libertate pe minora XXXXX XXXXX a.n. XXXXX XXXXX, pe parcursul a cinci zile în perioada aproximativă la mijlocul lunii decembrie a anului 2007, prin izolarea la domiciliul propriu într-o încăpere încuiată, situată în or. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX, în care ultima a ajuns benevol, confirmat prin declarațiile XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, și la 30.12.2007 a privat-o ilegal de libertate pe minora XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX XXXXX, pe o perioadă aproximativ de două săptămâni, adică aproximativ pe 14 zile, prin izolarea la domiciliul propriu într-o încăpere încuiată, situată în or. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX, în care ultima a ajuns benevol, confirmat prin decalrațiile XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX

Iar după data de 14.01.2008, a privat ilegal de libertate pe minora XXXXX XXXXX aproximativ pe o perioada de o săptămână de zile, prin izolarea la domiciliul propriu, într-o încăpere izolată, situat în or. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX, în care ultima a ajuns benevol cu automobilul „taxi” prezentat de către Lazăr N., acțiunile însoțite cu amenințarea de aplicare a violenței fizice.

De asemenea, într-o zi în perioada 30.12.2007 - 05.04.2008 sub pretextul exploatării sexuale comerciale și obținerea veniturilor de pe urma practicării prostituției urmărind intenția de a lipsi de libertate pe minora XXXXX XXXXX, minora XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX le-a privat ilegal de libertate pe parcursul unei zile, prin izolarea la domiciliul propriu într-o încăpere încuiată, situată în or. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX, în care ultimele se aflau, ceea ce a fost confirmat prin declarațiile persoanelor menționate în instanță de judecată.

Toate aceste fapte au fost comise cu intenție și cu scopul recrutării, adăpostirii persoanelor menționate în scop de exploatare sexuală comercială în prostituție , știind cu certitudine vârsta minoră a acesteia, urmărind intenția de a lipsi de libertate, întru atingerea scopului criminal, immobilizând-o pe ultima prin legarea picioarelor cu o funie,

Acțiunile inculpatei Lazar N. trebuie să fie calificate ca - privațiunea ilegală de libertate a mai multor persoane, dacă această nu este legată de răpirea acestora, și cu

bună știință asupra două persoane minore XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX infracțiunea prevăzută în art.166 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

În asemenea circumstanțe instanța de fond pripit a ajuns la concluzia despre posibilitatea aplicării față de inculpată a prevederilor art. 79 Cod penal.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei Judecătoria Cahul urma să se țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatei Lazăr N., de consecințele survenite, și anume, că în urma acțiunilor infractori ce victima XXXXX XXXXX s-a îmbolnăvit de o boală venerică.

Toate aceste infracțiuni incriminate inculpatei, au fost comise în scopul de profil, dânsa asigura clienții, primea sume bănești de fete traficate, dar în mai multe ori de lu clienții, cum au declarat victimele martorii

Instanța de fond trebuia să-i stabilească Lazăr N. o pedeapsă adecvată celor săvârșite de dânsa în limitele sancțiunii articolului în baza căreia a fost condamnată.

Corectarea și reeducarea inculpatei Lazăr N. este posibilă cu stabilirea în privința ei a unei pedepse echitabile și legale - sub forma de închisoare. Pedepsa în cauză urmează a fi aplicată cu scopul restabilirii echității sociale.

Practic, prin decizia sa, în partea stabilirii pedepsei instanța de judecată nu a realizat scopurile esențiale ale legii și pedepsei penale respectiv, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane.

4. Potrivit deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 noiembrie 2019, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statut că, *sentința este legală și întemeiată*, fiind corect stabilite circumstanțele de fapt și de drept, prin prisma aplicării prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia cu privire la *nevinovăția inculpatei în învinuirea incriminată* pe art. 166 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Ori, martorul XXXXX XXXXX este colaborator al IP Cahul și se afla în exercițiul funcției la data când a avut loc incidentul, iar potrivit declarațiilor acestuia *nu este stabilit cert comiterea de către inculpată a infracțiunii* prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Certificatul medical nr. XXXXX din 16.04.2008 eliberat pe numele părții vătămate XXXXX XXXXX, prin care se probează faptul că la 04.04.2008 acesteia i s-a stabilit diagnoza "sifilis secundar al pielii și mucoaselor", nu poate fi reținut de instanța de apel ca o probă pertinentă și concludentă în probarea vinovăției N. Lazăr pentru a i se imputa *comiterea infracțiunii* prevăzută de art. 166 alin. (2) lit. c) Cod penal, ori, proba dată este una care nu servește la constatarea existenței infracțiunii prevăzute de articolul imputat.

Sunt dubii reale în probarea vinovăției inculpatei Lazăr N. *în comiterea infracțiunii* prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. c) Cod penal, care urmează să fie interpretate în favoarea inculpatei, deoarece procurorul nu a prezentat probe suficiente, concludente, utile și veridice, care direct indică că *există fapta infracțiunii*, faptul dat fiind constatat și de instanța de fond.

Instanța de fond corect a recalificat acțiunile inculpatei din prevederile art. 206 alin. (3) lit. b) Cod penal - în art. 206 alin. (1) lit. a) Cod penal, excluzând indicele calificativ "cu aplicarea violenței psihice, săvârșite asupra a doi copii".

Este corectă și soluția luată de prima instanță care a indicat că acțiunile comise de Lazăr N. în privința XXXXX XXXXX urmează a fi încadrate din art. 206 alin. (3) lit. b) Cod penal în prevederile art. 220 alin. (1) Cod penal, adică: îndemnul la prostituție, înlesnirea practicării prostituției și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, prin faptul dat confirmându-se lipsa elementului agravant de încadrare a acțiunilor infracționale a Nataliei L. ”săvârșite asupra doi copii”.

În prima instanță acțiunile inculpatei corect au fost recalificate din prevederile art. 208 alin. (3) lit. a) Cod penal în prevederile art. 208 alin. (1) Cod penal, excluzând indicele calificativ ”cu amenințarea aplicării violenței”.

Totodată, **instanța corect a stabilit** că Lazăr N. în perioada lunii decembrie 2007 în scopul atragerii minorilor în activitatea criminală, **știind cu certitudine vârsta minoră a XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX XXXXX și ale XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX XXXXX, a atras și a determinat minorele la săvârșirea unor fapte imorale**, și anume, la practicarea prostituției, în urma cărui fapt Lazăr N. obținea venituri materiale.

Este corectă și recalificarea acțiunilor infracționale imputate inculpatei din prevederile art. 206 alin. (3) lit. b) Cod penal în art. 206 alin. (1) lit. a) Cod penal - recrutarea și **adăpostirea copilului** în scopul exploatării sexuale comerciale în prostituție; din prevederile art. 208 alin. (3) lit. a) Cod penal în art. 208 alin. (1) Cod penal - **determinarea minorilor** a săvârșirea unor fapte imorale, săvârșită de o persoană care a atins vârsta de 18 ani.

Or, într-adevăr la materialele cauzei de către partea acuzării nu au fost anexate careva probe pertinente și concludente care în mod indubitabil ar confirma aplicarea asupra părților vătămate a violenței psihice sau amenințarea cu aplicarea violenței.

Totodată, **sunt corect aplicate de instanța de fond și prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal**, art. 275 pct. 4) și art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, care în ansamblu au dus la încetarea procesului penal intentat în privința lui Lazăr N. în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 208 alin. (1) și art. 220 alin. (1) Cod penal din motivul expirării termenului de prescripție privind tragerea la răspunderea penală.

La caz, **individualizarea pedepsei aplicate inculpatei este corectă** și întemeiată.

5. Procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel.

Recurenta a invocat că, ce ține de soluția instanței de fond și instanței de apel de achitare a inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. c) Cod penal, e de menționat, că în apelul său procurorul a indicat că, instanță de judecată unilateral și subiectiv a dat aprecierea declarațiilor părților vătămate XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, precum și a martorului XXXXX XXXXX

Totodată, instanța de apel nici nu s-a expus asupra argumentului nominalizat.

Astfel, de loc nu este motivată soluția instanței de apel referitor la faptul că la adoptarea deciziei a luat în considerație declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX și a martorului XXXXX XXXXX depuse anume în instanță de fond, dar nu cele depuse la faza de urmărire penală, pe care partea acuzării le consideră că sunt veridice și corespund circumstanțelor cauzei.

Astfel, partea vătămată XXXXX XXXXX inițial a depus declarațiile la poliție la 07.04.2008, și a povestit toate circumstanțele cazului consecutiv și fără presiunea asupra sa, totodată a semnat și procesul-verbal al audierii. Despre apartenența semnăturii în procesul-verbal respectiv, acesta chiar a confirmat în cadrul audierii în instanță de fond.

La urmărirea penală XXXXX XXXXX a comunicat despre faptul că a fost ținută închisă în casa cet. Lazăr N., care nu-i dădea voie să iasă afară și o amenința cu răfuială fizică dacă va fugi din casa ei.

Cu toate acestea, fiind audiată suplimentar la urmărirea penală la 24.04.2008, XXXXX XXXXX a mai declarat și asupra presiunilor și amenințărilor din partea inculpatei Lazăr N. pentru ca ea să-și schimbe declarațiile și să-și retragă plângerea de la poliție.

Instanța de fond atât și instanța de apel nici nu au analizat și apreciat în mod convenit aceste declarații, luând ca baza anume declarațiile depuse anume în instanța de judecată.

Ce ține de declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX, e de menționat, că acesta, fiind audiată la faza de urmărire penală la 06.04.2008 și ulterior la 15.04.2008, a comunicat că ea dorea să plece de la casa inculpatei Lazăr N. și nu se ocupa cu prostituția, însă ultima nu-i permitea, amenințând cu răfuială fizică. Concomitent, a declarat că în casa inculpatei mai era o fata minoră pe nume XXXXX XXXXX pe care o ținea încuiată în casă și o impunea să se ocupe cu prostituția.

Ulterior, fiind audiată în instanța de fond XXXXX XXXXX a confirmat încă odată declarațiile sale referitor la faptul că ea și XXXXX XXXXX erau ținute silit în casa inculpatei și amenințate cu aplicarea violenței fizice în cazul în care ar încerca să părăsească domiciliul inculpatei.

Aceiași declarații partea vătămată XXXXX XXXXX a depus pe parcursul mai multor ani examinării cauzei în diferite instanțe de judecată, începând cu anul 2008, respectiv nu este clar poziția instanței de apel de a aprecia declarațiile XXXXX XXXXX ca neveridice și care nu corespund circumstanțelor cauzei.

Cu atât mai mult, este illogică poziția instanței de apel ce ține de că, pe o parte respinge declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX prezentate de partea acuzării în probarea vinovației inculpatei Lazăr Na. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. c) Cod penal, iar pe de altă parte le pune în baza acuzării inculpatei Lazăr N. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 206 alin. (1), art. 208 alin. (1) și art. 220 alin. (1) Cod penal, care au legătură cu prima infracțiunea.

E de menționat, că și prin ca acțiunea civilă, care a fost depusă de partea vătămată XXXXX XXXXX și care ulterior parțial a fost admisă de către instanța de fond și menținută de către instanța de apel, se confirmă faptul că declarațiile depuse de către partea vătămată și la urmărirea penală și în instanța de fond sunt veridice și respectiv concluzia instanței de apel că, citez: "... mai mult ca atât, fiind audiată în instanța de apel XXXXX XXXXX a susținut că „ nu-și amintește dacă acestea sunt veridice”, în sensul dat colegiul nu poate reține declarațiile XXXXX XXXXX pentru a le aprecia ca consecvente și constante pe parcursul examinării cauzei” (f. 20-21 din decizia) este una greșită și contradictorie.

Instanța de apel la pag. 19 din decizia menționează, că: ”Apreciind toate probele prezentate în cauză, colegiul consideră că în acțiunile inculpatei Lazăr N. lipsește atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a infracțiunii indicate”.

Totodată, în dispozitivul deciziei din 18.11.2019, instanța de apel indică că menține sentința primei instanțe, pe când prin sentința Judecătorei Cahul din 29.12.2017 inculpata a fost achitată din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, dar nu a elementelor infracțiunii, așa cum menționează instanța de apel în partea descriptivă a deciziei.

Referitor la soluția instanței de apel privind menținerea sentinței instanței de fond în partea ce ține de recalificare acțiunilor inculpatei Lazăr N. prin excluderea calificativului ”cu aplicarea violenței psihice, săvârșite asupra a doi copii” din acuzarea conform art. 206 alin. (3) lit. b) Cod penal; calificativului ”cu amenințarea aplicării violenței” din acuzarea conform art. 208 alin. (3) lit. a) Cod penal e de menționat următoarele: Ce ține de argumentul instanței de fond și instanței de apel că nu a fost probat faptul amenințării și aplicării violenței în privința părților vătămate XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX urmează a fi menționat că, fiind audiați în cadrul urmăririi penale părțile vătămate XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX, precum și martorul Criviborod E. au declarat că inculpata aplica în privința lor violența, precum și le amenința cu aplicarea violenței în caz în care aceștia nu doreau să practice prostituția.

În pofida faptului, că ulterior în instanța de judecată partea vătămată XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX și-au schimbat declarațiile, însă partea vătămată în instanța de judecată XXXXX XXXXX a confirmat faptul și amenințării și aplicării violenței din partea inculpatei. Totodată, instanța de apel nu a apreciat în această parte în mod convenit declarațiile părții Vătămate XXXXX XXXXX și a martorului Criviborod E. depuse anume la faza de urmărire penale care corelează cu alte materiale cauzei penale.

Astfel, examinând apelul, instanța de apel nu s-a expus și nu a dat o apreciere convenită asupra faptului, că în privința părților vătămate XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX au fost aplicate măsurile de protecție de stat a victimelor și a martorilor săvârșiri infracțiunii, ceea ce încă-odată dovedește faptul amenințării și aplicării violenței de către inculpata Lazăr N.

Însă, instanța de apel a trecut peste aceste argumente, care trebuiau să fie apreciate în coroborare și nu fiecare separat, lăsând fără vreo expunere logică și motivare asupra lor.

Ce ține de argumentul instanței de fond, care a fost menținut de către instanța de apel, precum că nu a fost probat faptul că inculpata cunoștea despre vârsta părților vătămate e de menționat următoarele: Astfel, conform declarațiilor părților vătămate XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX inculpata Lazăr N. foarte bine cunoștea despre vârsta lor deoarece, în primul rând, XXXXX XXXXX învăța împreună cu nepoata inculpatei, în al doilea rând inculpata se cunoștea cu părinții părților vătămate.

Faptul că inculpata cunoștea despre vârsta minoră a părților vătămate se confirmă prin declarațiile martorilor XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX

Cu atât mai mult, fiind audiată, inculpata Lazăr N. a confirmat faptul că foarte bine cunoștea despre vârsta minoră a părților vătămate, însă aceste momente nici nu a fost analizate și apreciate de către instanțele.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii pronunțate.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că instanța de fond și cea de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, conform potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. În corespundere cu art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Potrivit art. 385 alin. (1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni. Conform art. 60 alin. (1) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua **săvârșirii infracțiunii** a expirat termenul de prescripție. Potrivit art. 350 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă în ședința preliminară s-au constatat temeiurile prevăzute în art.332, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. În corespundere cu art. 332 alin. (5) Cod de procedură penală, în cazul în care a intervenit termenul de prescripție, încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit. Potrivit art. 8 alin. (1) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i **va fi dovedită și constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă**. Potrivit art. 389 alin. (1), (4) pct. 3), (6) Cod de procedură penală, **sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată** prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. **Sentința de condamnare se adoptă cu liberarea de pedeapsă în cazul expirării termenului de prescripție**. La adoptarea sentinței **de condamnare cu liberarea de pedeapsă**, instanța argumentează în baza căror temeiuri, prevăzute de Codul penal, adoptă sentința dată. Conform art. 391 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă... Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, **partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită**, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe. În corespundere cu art. 395 alin. (1) pct. 2) și 3), alin. (3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate **constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală**, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat

vinovat, **dar îl liberează de pedeapsă** pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este datoare să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței. În toate cazurile, pedeapsa trebuie să fie precizată astfel încât la executarea sentinței să nu apară nici un fel de îndoieli cu privire la categoria și mărimea pedepsei stabilite de instanța de judecată. Conform art. 396 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă dispoziția de încetare a procesului penal și motivul pe care se întemeiază încetarea procesului.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

Însă, instanța de fond nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descripțivului și dispozitivului deciziei contestate (*pct. 1., 2. din decizie*):

a) în cazul episodului din decembrie 2007 - 05 aprilie 2008, pe art. **220 alin. (1)** Cod penal, privind determina lui XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX la practicarea prostituției, instanța a dispus **încetarea** procesului penal, însă nu a respectat procedura de aplicare a prescripției tragerii la răspundere penală a persoanei inculpate, enunțată supra, nefiind clar, ce fel de sentință a fost pronunțată - de încetare a procesului penal pe motive de reabilitare, nereabilitare, sau de condamnare, în descripțivul și dispozitivul hotărârii adoptate fiind prezente elementele ambilor categorii de hotărâri judiciare, care prin esența lor se exclud reciproc, aplicând incorect prevederile art. 332 Cod de procedură penală, care pot fi utilizate doar la etapa ședinței preliminare (*art. 332 alin. (5), 350 alin. (1) CPP*).

Astfel, indicând în descripțiv doar că inculpata: „*a fost învinuită de faptul că, în perioada anului 2006 - 05.04.2008, cu scopul tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției, cu scopul de a o determina pe XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX a practica prostituția*”, ulterior nu a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, iar în dispozitiv a constatat că inculpata, totuși, este vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, dar lipsând soluția de liberare de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție;

b) în cazul episodului din decembrie 2007, pe art. **208 alin. (3) lit. a)** Cod penal, privind atragerea minorelor XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX la activitatea criminală, instanța a concluzionat că: „*cu certitudine s-a constatat vinovăția acesteia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal, și anume: determinarea minorilor la săvârșirea unor fapte imorale, deoarece în cadrul cercetării judecătorești nu a fost probat faptul că Lazăr N. a săvârșit infracțiunea conform indicilor art. 208 alin. (3) lit. a) Cod penal și anume conform semnului calificativ: „cu amenințarea aplicării violenței*”.

Însă, ulterior absolut neclar și divergent a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, statuând că: „*Lazăr N., în perioada lunii decembrie 2007 în scopul atragerii minorilor în activitatea criminală, știind cu certitudine vârsta minoră a XXXXX XXXXXo, a.n. XXXXX XXXXX și ale XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX XXXXX, a atras și a determinat minorele la săvârșirea unor fapte imorale, și anume, la practicarea prostituției, amenințând cu aplicarea violenței fizice, în urma cărui fapt Lazăr N. obține venituri materiale*”.

În același timp, instanța a dispus **încetarea** procesului penal pe art. 208 alin. (1) Cod penal, însă nu a respectat procedura de aplicare a prescripției tragerii la răspundere penală a persoanei inculpate, enunțată supra, nefiind clar, ce fel de sentință a fost pronunțată - de încetare a procesului penal pe motive de reabilitare, nereabilitare, sau de condamnare, în descriptivul și dispozitivul hotărârii adoptate fiind prezente elementele ambilor categorii de hotărâri judiciare, care prin esența lor se exclud reciproc, aplicând incorect prevederile art. 332 Cod de procedură penală, care pot fi utilizate doar la etapa ședinței preliminare (*art. 332 alin. (5), 350 alin. (1) CPP*), lipsând în dispozitiv și soluția de liberare de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție;

c) în cazul episodului din noiembrie-decembrie 2007, pe art. **206 alin. (3) lit. b)** Cod penal, privind recrutarea și adăpostirea copiilor XXXXX XXXXX și XXXXX XXXXX în scopul exploatării sexuale, comerciale în prostituție, instanța a reținut că: **„nu i-au fost aduse probe suficiente în justificarea cunoașterii de către inculpată a vârstei minore a părții vătămate XXXXX XXXXX”** și a recalificat acțiunile inculpatei pe art. 206 alin. (1) lit. a) Cod penal, după indicii: recrutarea și adăpostirea **copilului XXXXX XXXXX** în scopul exploatării sexuale comerciale în prostituție: **„deoarece în cadrul cercetării judecătorești nu a fost probat faptul că Lazăr N. a săvârșit infracțiunea conform indicilor art. 206 alin. (3) lit. b) Cod penal și anume conform semnului calificativ: „cu aplicarea violenței psihice, săvârșită asupra a doi copii”**.

Însă, această soluție contravine totalmente constatărilor instanței în cazul episodului enunțat supra. Ori, recalificând acțiunile inculpatei pe art. 208 alin. (1) instanța a statuând că: **„Lazăr N., în perioada lunii decembrie 2007 în scopul atragerii minorilor în activitatea criminală, știind cu certitudine vârsta minoră a lui XXXXX XXXXXo, a.n. XXXXX XXXXX și ale lui XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX XXXXX, a atras și a determinat minorele la săvârșirea unor fapte imorale”**.

Totodată, pe faptele asupra lui Pașcenc A. acțiunile inculpatei au fost reîncadrate de la art. 206 alin. (3) lit. b) Cod penal în art. 220 alin. (1) Cod penal, conform indicilor: îndemnul la prostituție, înlesnirea practicării prostituției și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției **de către o altă persoană** – element neincriminat inculpatei prin rechizitoriu, deci depășind limitele învinuirii formulate (*art. 325 alin. (1) Cod penal*), procesul penal fiind încetat, nu a respectat procedura de aplicare a prescripției tragerii la răspundere penală a persoanei inculpate, enunțată supra, nefiind clar, ce fel de sentință a fost pronunțată - de încetare a procesului penal pe motive de reabilitare, nereabilitare, sau de condamnare, în descriptivul și dispozitivul hotărârii adoptate fiind prezente elementele ambilor categorii de hotărâri judiciare, care prin esența lor se exclud reciproc, aplicând incorect prevederile art. 332 Cod de procedură penală, care pot fi utilizate doar la etapa ședinței preliminare (*art. 332 alin. (5), 350 alin. (1) CPP*), lipsând în dispozitiv și soluția de liberare de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție;

La fel, concluzia instanței că: **„nu i-au fost aduse probe suficiente în justificarea cunoașterii de către inculpată a vârstei minore a părții vătămate XXXXX XXXXX”** contravine totalmente și soluției date în latura civilă. Ori instanța a încasat de la inculpată în beneficiul părții vătămate **minore XXXXX XXXXX** prejudiciul moral în mărime de 10.000 lei, constatând că: **„inculpata în decembrie 2007, urmărind scopul exploatării ei sexuale, a privat-o ilegal de libertate, deținând-o în apartamentul nr. XXXXX amplasat pe str. XXXXX, XXXXX și a organizat exploatarea ei sexuală comercială contrar voinței, impunând-o să practice prostituția până la 05.04.2008, deci i-a cauzat un prejudiciu moral pe care îl estimează la suma de 50.000 lei, așa cum inculpata cunoscând despre**

faptul că ea este minoră, a impus-o să practice prostituția, prin ce i-a fost periclitată onoarea și demnitatea, față de ea a fost aplicată violența fizică și psihică, ea a suferit psihic și până în prezent își aduce aminte ca prin coșmar zilele care le-a petrecut la pîrîță și toate acestea negativ s-au răsfrânt asupra stării sale de sănătate, partea civilă XXXXX XXXXX a avut incontestabil suferințe psihice, și acest prejudiciu moral urmează a fi pus pe seama părții civilmente responsabile, vinovată de fapta ilicită fiind în măsură să aducă o satisfacție echitabilă din partea pîrîtei sumă bănească de 10.000 lei”;

d) în cazul episodului din decembrie 2007 și după 14 ianuarie 2008, pe art. 166 alin. (2) lit. c) Cod penal, privind privarea ilegală de libertate a minorei XXXXX XXXXX a constatat în descriptiv diverse temeieri de achitare, care se contrazic reciproc și generează diferite consecințe juridice, cum ar fi că: *„sunt dubii în probarea vinovăției inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. c) Cod penal, deoarece procurorul nu a prezentat probe suficiente care direct indică că există faptul infracțiunii..., suportul probatoriu administrat de procuror în confirmarea privării ilegale de libertate provoacă dubii, este insuficient pentru a formula o concluzie justificată despre existența faptelor privațiunii ilegale de libertate, este extrem de vag pentru a atinge gradul unei convingerii despre existența faptelor incriminate de privare de libertate și vinovăția inculpatei în aceste fapte”.*

Totodată, în dispozitiv a dispus divergent că inculpata este achitată pe art. 166 alin. (2) lit. c) Cod penal din motiv că: *„în acțiunile inculpatei nu s-au constatat existența faptei infracțiunii”*, temeii care nici nu este prevăzut în art. 390 Cod de procedură penală.

Pe lângă aceasta, achitarea inculpatei contravine totalmente soluției date în latura civilă. Ori instanța a încasat de la inculpată în beneficiul părții vătămate minore XXXXX XXXXX prejudiciul moral în mărime de 10.000 lei, constatând că: *„inculpata în decembrie 2007, urmărind scopul exploatării ei sexuale, a privat-o ilegal de libertate, deținând-o în apartamentul nr. XXXXX amplasat pe str. XXXXX, XXXXX și a organizat exploatarea ei sexuală comercială contrar voinței, impunând-o să practice prostituția până la 05.04.2008, deci i-a cauzat un prejudiciu moral pe care îl estimează la suma de 50.000 lei, așa cum inculpata cunoscând despre faptul că ea este minoră, a impus-o să practice prostituția, prin ce i-a fost periclitată onoarea și demnitatea, față de ea a fost aplicată violența fizică și psihică, ea a suferit psihic și până în prezent își aduce aminte ca prin coșmar zilele care le-a petrecut la pîrîță și toate acestea negativ s-au răsfrânt asupra stării sale de sănătate, partea civilă XXXXX XXXXX a avut incontestabil suferințe psihice, și acest prejudiciu moral urmează a fi pus pe seama părții civilmente responsabile, vinovată de fapta ilicită fiind în măsură să aducă o satisfacție echitabilă din partea pîrîtei sumă bănească de 10.000 lei”;*

e) doar a trecut în revistă dovezile administrate, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete, de fapt și de drept, invocate în rechizitoriu, și nu a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării.

Mai mult, concluzia confuză că: *„Organul de urmărire penală nu a fixat (foto sau video) exteriorul minorei XXXXX XXXXX la momentul efectuării urmăririi*

penale, care este maximal apropiat de perioada evenimentelor infracționale imputate inculpatei, care ar permite instanței de a concluziona despre conceperea logică a minoratului părții vătămate XXXXX XXXXX Doar afirmațiile însăși ale părților vătămate despre aplicarea față de ele a violenței fizice și psihice, în situația când aceste circumstanțe nu se mai confirmă prin nici o altă probă obiectivă, prezintă pentru instanța de judecată convingeri dubioase cu privire la existența unor asemenea acte de violență din partea inculpatei”, nu corespunde exigențelor prescrise în art. 101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale.

Ori, aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de sinteză, probele sunt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă, ce trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, care urmează a fi motivată astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar;

f) instanța a indicat în descriptiv și dispus în dispozitiv absolut neclar și divergent că: *„că inculpata urmează a fi condamnată pe art. 206 alin. (1) lit. a) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, aplicând prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, suspendând executarea pedepsei pe un termen de probă de 5 ani. A stabili lui Lazăr Natalia pedeapsa pe art. 206 alin. (1) Cod penal de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei. În conformitate cu art. 90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoarea, pe un termen de probă de 5 ani”*.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

În al doilea rând, conform art. 414 alin. (1), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor judecând examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, nefiind în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.. În corespundere cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale

referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate mai sus, repetându-le întocmai, nu a desființat total sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal;

b) nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul procurorului și repetate în recursul ordinar, inclusiv asupra celor reproduse la *pct. 3. și 5.*, cât și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate (*pct. 3. - 5. din decizie*);

d) a și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi cele de la f.d. 4, 8, 21-22, 51, 52, 53, 54, 57, 64, 65-66, 67, 167 vol. 1, 68, 96 vol. 3, 83-84, 91 vol. 4.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, instanța de apel nepronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Sîrbu Lilia, casează total decizia Colegiul penal al Curții de Apel Comrat din 18 noiembrie 2019, în privința inculpatei Lazăr Natalia XXXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Cahul.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 05 iunie 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun
Victor Burduh
Nicolae Craiu